

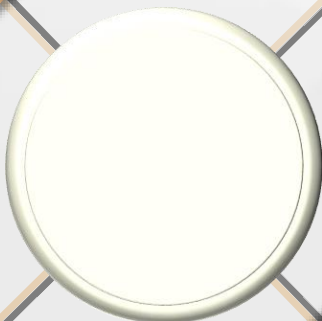
LA

E-Newsletter

January 2022

ปีงมาแล้ว

โดย ออแอ

รางวัลชีวิตคือความภูมิใจที่ได้ร่วมสร้างคนคุณภาพผู้สังคม :
ที่สุดแห่งความสุขของชายชื่อ
ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์
กระป๋องหนึ่งของ CP ALL
ติดตามได้ที่หน้า 12

January 2022 ... P.1

เด่นภาษา

สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ (BC)

PIM Language Competition ครั้งที่ 5

การแข่งขันภาษาจีน "คลิปชวนจีนเที่ยวไทย New normal"

"新常态下喜邀华人游泰国" 汉语短视频比赛规则

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับอุดมศึกษา

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 11 พฤศจิกายน 2564 จัดโดยสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ (BC) คณะศิลปศาสตร์

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

ระดับอุดมศึกษา

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

January 2022 ... P.2

เด่นภาษา

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (BJ)

PIM Language Competition ครั้งที่ 5

การแข่งขัน "เล่าประวัติญี่ปุ่น"

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับอุดมศึกษา

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 11 พฤศจิกายน 2564 จัดโดยสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (BJ) คณะศิลปศาสตร์

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

Scan Me

มาดูคลิป คลิกค่ะ !

ระดับอุดมศึกษา

Scan Me

มาดูคลิป คลิกค่ะ !

January 2022 ... P.3

เด่นภาษา

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
(CEB)

PIM Language Competition ครั้งที่ 5

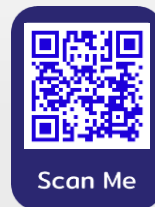
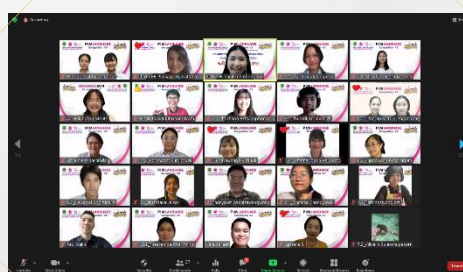
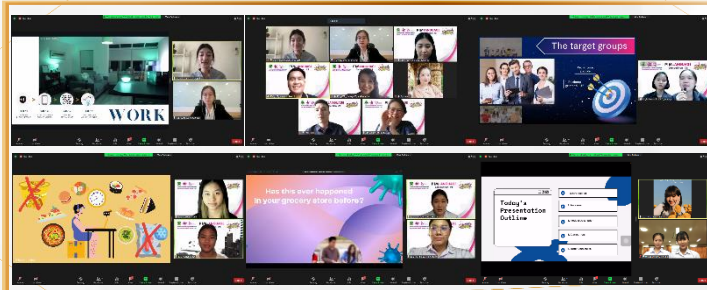
การแข่งขันการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการเป็นภาษาอังกฤษ (Business Story-telling Competition)

ภายใต้หัวข้อ "Us... in 10 Years' Time"

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับอุดมศึกษา

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 28 ตุลาคม 2564 จัดโดยสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ (CEB) คณะศิลปศาสตร์

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

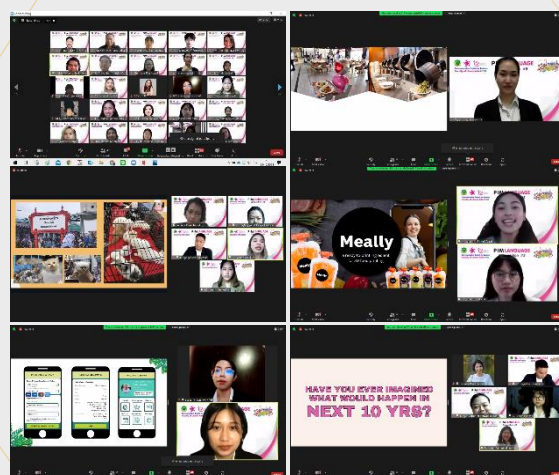

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

ระดับอุดมศึกษา

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

Hall of Fame

สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ (BC)

รางวัล สาขา Generation Award
(30,000 บาท)

ผลงาน : เครื่องจำลองการนอนสำหรับผู้ที่มีเวลานอนน้อย

ผลงานนวัตกรรมนักศึกษา BC

โครงการ

"INNOvation บ้า-กล้า-คิด"

จัดโดย กระทรวงกิจการภายในประเทศ

และการสื่อสาร ประเทศญี่ปุ่น

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1

(เงินรางวัล 20,000 บาท พร้อมถ้วยรางวัลและเกียรติบัตร)

ผลงาน : ผลิตภัณฑ์น้ำช็อคโกแลตมะพร้าว

ZHONGQING CUP

การประกวดนวัตกรรมและ

การทำสื่อออนไลน์สู่ตลาดจีน ครั้งที่ 2

ประจำปี 2564

หัวข้อกิจกรรม "ไทยสร้างสรรค์"

สุดยอดตัวแทนจำหน่าย

สินค้าไทยสู่ตลาดจีนด้วยทักษะ

การตลาดเชิงดิจิทัล เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย

หลังยุคโควิด-19

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

รางวัล “รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง”

และ “องค์กรดีเด่น”

การแข่งขันประกวดสุนทรพจน์และความรู้ภาษาจีน
“สะพานสู่ภาษาจีน” ครั้งที่ 20

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊ก !

Hall of Fame

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (BJ)

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

การแข่งขันร้องเพลงภาษาญี่ปุ่น カラオケコンテスト
ระดับอุดมศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 นางสาวพรดี เทศขารี (น้ำใจ)

ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับ 2

การแข่งขันร้องเพลงภาษาญี่ปุ่น カラオケコンテスト

ระดับอุดมศึกษา ในงาน Bunka Sai ครั้งที่ 12 ประจำปี 2564

เมื่อวันพุธที่ 8 กันยายน 2564

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊ก !

Hall of Fame

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
(CEB)

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 “ระดับอุดมศึกษา”

(ทุนการศึกษา 50,000 บาทพร้อมเกียรติบัตร (สำหรับนักศึกษา) /
ทุนพัฒนาโครงการ 25,000 บาท (สำหรับสถาบันการศึกษา))

ทีม “AppointMed”

ในการประกวดโครงการสิ่งประดิษฐ์ เสริมแกร่งนวัตกรรมรุ่นใหม่

Ford+ Innovator Scholarship 2021

ในหัวข้อ “นวัตกรรมพลังบวกเพื่อโลกที่น่าอยู่”

(Plus for a Better World Challenge)

โดยมีสมาชิกทีม ดังนี้

- นายวรชิต จันทรชัย (น้องจ่อหน) และ
- นายณัฐวัฒน์ อภิชาติพิติพงศ์ (น้องก๊ิก)

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ

คณะศิลปศาสตร์ ร่วมกับ

- นายดุลยวิชัย ปานกลาง (น้องภูมิ) และ
- นางสาวพัชรนันท์ พิมพ์สุทางค์ (น้องวิว)

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี

อาจารย์ที่ปรึกษาผลงาน :

- อาจารย์พิชญา ติยะรัตนาชัย

(หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ) และ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงไกร ทศนวิภาส

(ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศทางนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์)

Scan Me

มาดูคลิป คลิคล่ะ !

ภายใต้โครงการ Ford+ Innovator Scholarship 2021

สนับสนุนโดย ฟอร์ด ประเทศไทย สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA)

บริษัท ทีวีบูรพา จำกัด ร่วมกับสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม (FIBO)

เมื่อวันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม 2564 เวลา 8.00 – 17.00 น.

ณ ห้อง Auditorium ชั้น 7 The Knowledge Exchange:

KX อาคารเคเอกซ์ ถนนกรุงธนบุรี

บริการวิชาการ

สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ (BC)

Scan Me

มาดูคลิป คลิ๊กค่ะ !

อาจารย์อูฬาร สุนานุสรณ์

ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ

หัวข้อ "สังคมไต้หวัน"

เมื่อวันศุกร์ที่ 8 ตุลาคม 2564

ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

"Explore the World of Modern China"
"เปิดโลกจีนยุคใหม่"

โดย อาจารย์ ดร.สรสิข หงษ์รัชดาภิ

15 ตุลาคม 2564

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

อาจารย์ดร.สรสิข หงษ์รัชดาภิ และอาจารย์จิตาภัส ศรีสันต์

ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายในกิจกรรมห้องเรียนเครือข่ายพันธมิตร

"ภาษาจีนเพื่อธุรกิจ 4.0"

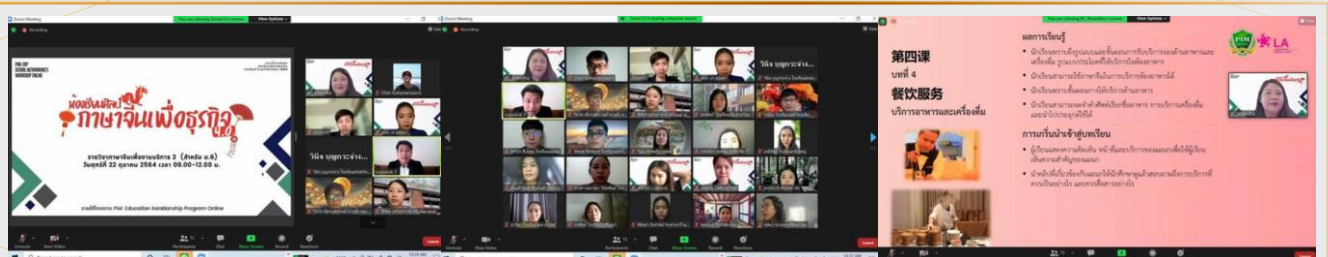
ในรายวิชาการสนทนาภาษาจีนธุรกิจ 2 (สำหรับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4)

ให้แก่อาจารย์โรงเรียนมัธยมกว่า 115 แห่งทั่วประเทศ

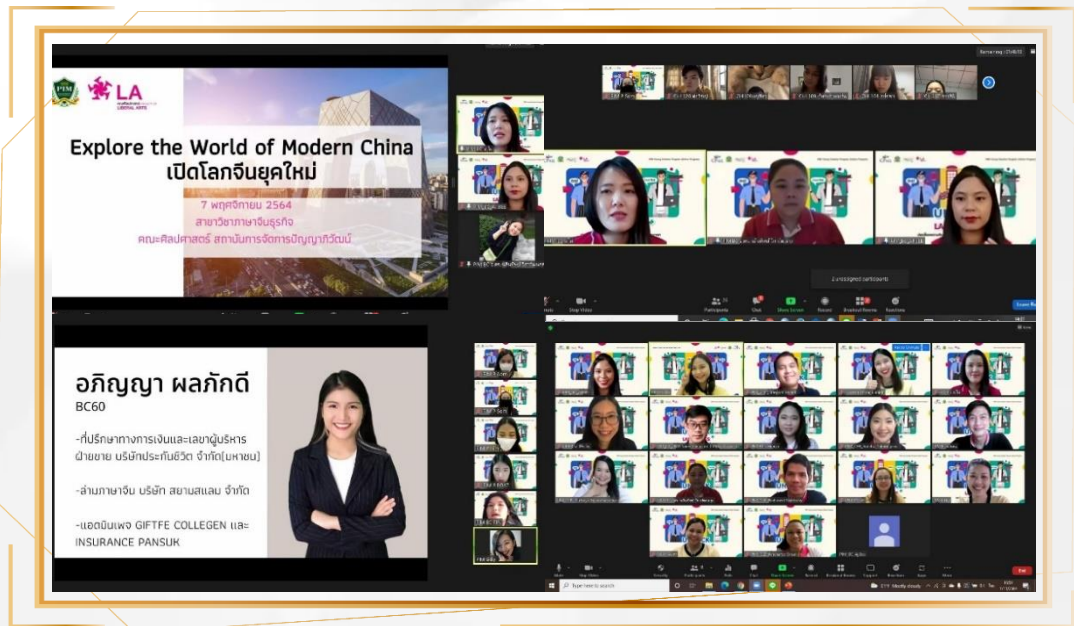
เมื่อวันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม 2564

อาจารย์นิษฐา นิมานมาศสุริยา ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายหลักสูตรออนไลน์ในรายวิชา "ภาษาจีนเพื่อธุรกิจ 2 (โครงงาน)" (สำหรับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6) เพื่อแนะนำสื่อการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนที่มีความสนใจภาษาจีนธุรกิจเพื่องานบริการในสายงานโรงแรม

เมื่อวันศุกร์ที่ 22 ตุลาคม 2564

คณาจารย์สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ บรรยายพิเศษ โครงการ PIM Young Creative Program (Online)
 ตอน "Unlock with Languages + ปลดล็อคความคิดด้านภาษา สู่อาชีพสุดเทรนด์ในอนาคต"
 เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564

บริการวิชาการ

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (BJ)

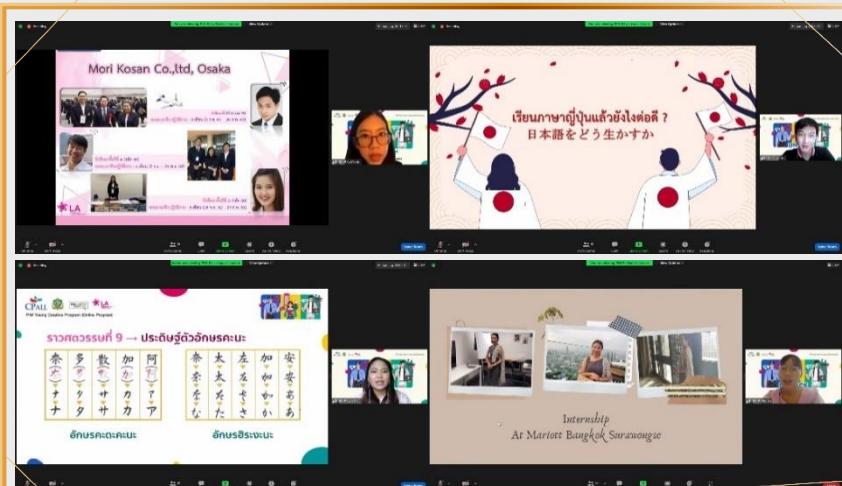
คณาจารย์สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

บรรยายพิเศษ โครงการ PIM Young Creative Program (Online)
 ตอน "Unlock with Languages + ปลดล็อคความคิดด้านภาษา
 สู่อาชีพสุดเทรนด์ในอนาคต"
 เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564

Scan Me

มาดูคลิป คลีกค่ะ !

January 2022 ... P.9

บริการวิชาการ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
(CEB)

คณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
และตัวแทนศิษย์เก่ารุ่นที่ 2 นางสาวอมมวรรณ แก้วระยับ
ร่วมแบ่งปันเกร็ดความรู้ด้านภาษา สัมคมวัฒนธรรมและเทรนด์อาชีพ
ในโครงการ PIM Young Creative Program 297 (Online)
ตอน "Unlock with Languages + ปลดล็อกความคิดด้านภาษา
สู่อาชีพสุดเทรนด์ในอนาคต" รุ่นที่ 1
เมื่อวันเสาร์ที่ 23 ตุลาคม 2564

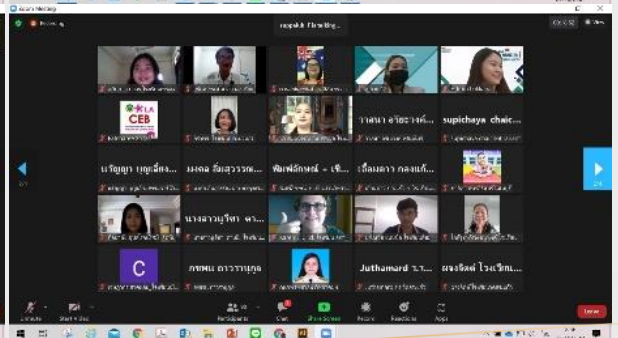
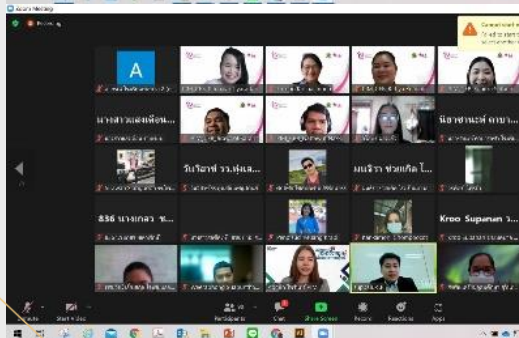
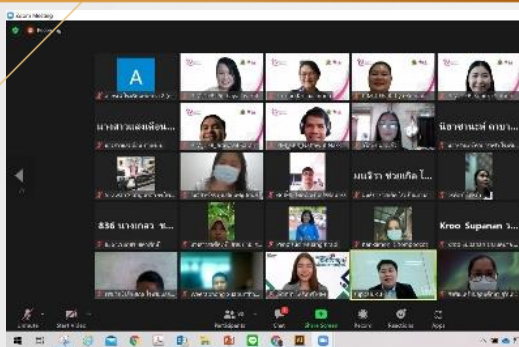
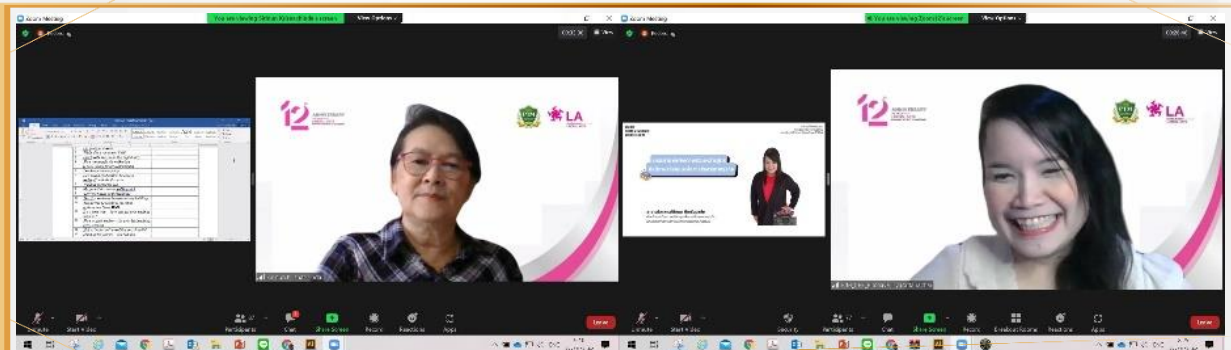
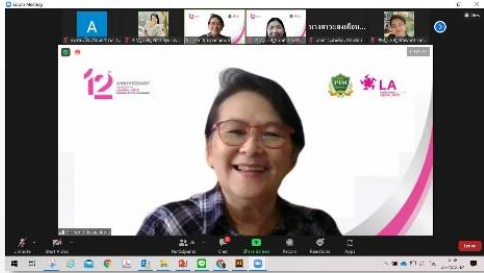
คณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ และตัวแทนศิษย์เก่ารุ่นที่ 2 นางสาวอมมวรรณ แก้วระยับ
ร่วมแบ่งปันเกร็ดความรู้ด้านภาษา สัมคมวัฒนธรรมและเทรนด์อาชีพ ในโครงการ PIM Young Creative Program 297 (Online)
ตอน "Unlock with Languages + ปลดล็อกความคิดด้านภาษา สู่อาชีพสุดเทรนด์ในอนาคต" รุ่นที่ 2
เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564

บริการวิชาการ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
(CEB)

ผศ.ดร.ศิริพันธ์ ทฤษฎจินดา (ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา)
ได้รับเชิญเป็นวิทยากรอบรม Onltoke เนื้อหาหลักสูตรสำหรับครูผู้ดูแลหลักสูตร
"ศิลปภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ"
รายวิชาไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาอังกฤษในบริบททางธุรกิจ
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 : ภาคการศึกษาที่ 2
ให้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
และสถานศึกษาในเขตภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ
ภายใต้โครงการเปิดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายห้องเรียนเครือข่าย
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2564

Live สด

ครบรอบ 12 ปี คณะศิลปศาสตร์

รางวัลชีวิตคือความภูมิใจที่ได้ร่วมสร้างคุณูปภาพสู่สังคม
ที่สุดแห่งความสุขของชายชื่อ
ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์
กระบี่มือหนึ่งของ CP ALL

เนื่องในโอกาสวาระครบรอบ 12 ปี คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

คณะศิลปศาสตร์ ได้มีการจัดงานเสวนาครั้งที่ 4 CELEBRATION OF SUCCESS

ตอน "รางวัลชีวิตคือความภูมิใจที่ได้ร่วมสร้างคุณูปภาพสู่สังคม"

โดยได้รับเกียรติจากคุณก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์ ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) เป็นวิทยากรพิเศษหัวข้อ ที่สุดแห่งความสุขของชายชื่อ "ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์" กระบี่มือหนึ่งของ CP ALL พร้อมด้วยอาจารย์ทิพวรรณ อภิวันทวรรัตน์ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ และอาจารย์เกวรินทร์ จันทนะสุขศิลป์ ผู้อำนวยการศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา และอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 20 มกราคม 2565 เวลา 13.30 - 15.00 น.

Live ผ่านทาง Facebook Fan page: PIM - Faculty of Liberal Arts

มาดูคลิป คลิปละ !

Scan Me

คลิป Live สด (Full)

Scan Me

คลิปชื่อนี้เด็ด !!

ฟังมาเล่า โดย ออแอว์

ในรอบปีที่ผ่านมาชาวศิลปศาสตร LA PIM จัดกิจกรรมเฉลิมฉลอง 12 ปีแห่ง การก่อตั้งคณะศิลปศาสตร สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ มีการเชิญแขกพิเศษที่มีความเกี่ยวข้องกับคณะมาพูดคุยในลักษณะของการไลฟ์ ซึ่งได้ดำเนินการมาสามครั้งต่อเนื่อง ในครั้งที่สี่ คือเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2565 คณะได้รับเกียรติจากคุณก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์ ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ซีพีออล จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ และเป็นผู้ผลักดันให้มีการก่อตั้งคณะศิลปศาสตร เมื่อสิบสองปีที่แล้ว การพูดคุยในวันนั้นมีผู้ร่วมสนทนาคือ ออแอว์ (ทิพวรรณ ในฐานะคณบดี LA และ ออเกว (เกวรินทร์ ในฐานะผู้รับผิดชอบ เรื่องการฝึกปฏิบัติงานของลูก ๆ LA) เนื้อหาของการพูดคุยมีสาระที่น่าสนใจ ออแอว์ จึงอยากรนำมาแบ่งปัน ให้ผู้อ่านทุกท่านได้เข้าใจแนวคิดของผู้ก่อตั้ง PIM ว่าตั้งสถาบันแห่งนี้ขึ้นมาเพราะอะไร ทำไม และใครจะได้ประโยชน์จากสถาบันนี้ รวมทั้งทำไมจึงมีคณะศิลปศาสตรเกิดขึ้น ภายใต้แนวคิด Work-based Education หัวข้อที่สนทนากันคือ.....

รางวัลชีวิตคือความภูมิใจที่ได้ร่วมสร้างคนคุณภาพสู่สังคม :
ที่สุดแห่งความสุขของชายชื่อ ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์ กระบี่มือหนึ่งของ CP ALL

อาจารย์เกวรินทร์ : จุดเริ่มต้นแรกที่ทำให้คุณท้อม มีแนวคิดอยากสร้างคนคุณภาพสู่สังคมจนนำมาสู่การสร้าง PIM คืออะไร

คุณท้อมศักดิ์ : เผอญมเรียนธรรมชาติภาคค่ำ ปริญญาตรี และปริญญาโท คนที่อายุรุ่นเดียวกันจบมาแล้ว 6 ปี เข้ามาเป็นลูกน้อง ผมต้องสอนเขาแบบก.ไก่ ข.ไข่ ผมก็เลยคิดว่า การเรียนหนังสือถ้าเป็นไปได้ให้เรียนไปฝึกงานไปน่าจะประโยชน์ จึงเริ่มสร้าง PIM ให้เด็กฝึกงานตลอดสัปดาห์ เด็กจะได้เห็นโลก เป็นผู้ใหญ่กว่าเด็กทั่วไปที่ไม่เคยฝึกงานมาเลย

อาจารย์เกวรินทร์ : คุณท้อมมีความประทับใจ ภูมิใจกับ PIM 15 ปี อย่างไรบ้าง

คุณท้อมศักดิ์ : ความภูมิใจก็คือ ทุกคนมีงานทำหมด แล้วผมก็ได้ยื่น ท่านคณบดี อธิการบดี รองอธิการบดีมาเล่าให้ผมฟังว่า Supplier อยากได้บัณฑิตที่จบจากสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ เราผลิตให้ไม่พอ Supply ไม่พอ 😊

อาจารย์ทิพวรรณ : คุณท้อมพูดเรื่อง ฝึกงานไป ทำงานไป มีคนพูดกันว่า PIM เป็นมหาวิทยาลัยของเซเว่น เพราะนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรก็ต้องไปฝึกที่ 7-Eleven และได้ประโยชน์ จึงขอลาคุณท้อม ในมุมมองของท่านแม่ทัพ ทำไมถึงต้องไปที่ 7-Eleven ทำไมถึงไม่ไปฝึกที่อื่น อันนี้อะไรคือเหตุผล แล้วคิดว่ามันมีข้อดีอย่างไรกับนักศึกษา

คุณท้อมศักดิ์ : คนที่ลงไปฝึกหนึ่งกะ คือ 8 ชั่วโมงจะต้องพบกับลูกค้า 400 คน ลูกค้าแต่ละท่านนี้ไม่เหมือนกัน บางท่านก็เมตตาวารีย์ บางท่านก็จู้จี้จุกจิก บางท่านก็ใช้อารมณ์ ผมคิดว่าเด็กไปพบคน 400 คน ในหนึ่งวันจนกว่าจะจบโปรแกรม 3 เดือน เขาต้องได้พบ และได้ฝึกความอดทน การบริการ เราสอนให้ว่าบริการจากใจ ต้องการให้ลูกค้ายิ้ม เราไม่เคยสอนว่าลูกค้าคือ คนตื้อเงิน เงินคือพระเจ้า เราไม่เคยต้องการสอนให้คนของ CP ALL ท้าวมคพระหนักแบบนั้น เราต้องการถ่ายทอดวัฒนธรรมว่า บริการให้ลูกค้า "ยิ้ม" ปราบถนอมรอยยิ้มลูกค้า นี่คือการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรด้วย แล้วก็เชื่อว่าการได้พบปะกับคนมาก ๆ เช่นนี้ ยิ่งส่งเสริมความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นทุกคณะ แม้กระทั่ง Engineer ก็ต้องลงไปฝึกงาน 3 เดือน แล้วเราก็กลายเป็นห้องเรียนที่มีความมหัสธรรย หลายคนก็กลับบ้าน พ่อแม่เห็นความแตกต่าง เห็นความเปลี่ยนแปลง เห็นความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น เช่น เมื่อลงร้านเด็กก็ต้องไปให้ทันเวลา มิฉะนั้นก็จะไปกินแรงเพื่อน เพราะฉะนั้นการที่เราให้ฝึกกับร้านเซเว่น เราเชื่อว่าเด็กก็จะได้ประโยชน์ แล้วก็ไม่ใช่ที่เราเปิด PIM เปิดมหาวิทยาลัยเพื่อ CP ไม่ใช่ครับ เรามีประมาณ 40 ภาควิชา มีเพียงแค่ 6-7 ภาควิชาที่ตรงกับเครือ CP

อาจารย์ทิพวรรณ : ใช่ละ อันนี้จริง เพราะชาวศิลปศาสตร์ก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วยเหมือนกัน นักศึกษาของเรา พอจบออกมาทำงานในหลากหลายองค์กร ในวันนี้สิ่งที่คุณท้อมพูด น้อง ๆ ที่นั่งฟังอยู่นี้ก็คงรับรู้แล้วว่า นี่คือเหตุผลที่พวกเราต้องไปฝึกที่เซเว่น แล้วก็ประโยชน์อย่างไร เมื่อสักครูคุณท้อม พูดเรื่องของถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กร อันนี้น่าสนใจ อยากให้คุณท้อมเล่าให้พวกเราฟังว่า วัฒนธรรมองค์กรที่คุณท้อมตั้งใจที่จะถ่ายทอดนั้นคืออะไร และเดี๋ยวคงจะโยงเข้าสู่ความเกี่ยวข้องกับคณะศิลปศาสตร์

คุณท้อมศักดิ์ : อย่างวันนี้ คน CP ALL 220,000 คน เป็นคนรุ่นผมคือ Baby Boomer บวกกับรุ่น X มีเพียง 9% ที่เหลือ 91% คือ Gen Y กับ Z ดังนั้น 91% นี่จะถ่ายทอดกันอย่างไร บางคนก็ไปหวังว่าเราต้องให้ Gen X ปรับตัวเข้าหา Y เราบอกว่ามันแต่ปรับตัวเข้าหากัน ก็ไม่ต้องทำงานพอดี เลยให้ไป Survey กับคนเหล่านี้ว่า ถ้าทำงานกับ CP ALL ไปนาน ๆ ไม่ต่ำกว่า 5 ปีเนี่ย แล้วรู้ว่าคุณเองเป็นประโยชน์ต่อ CP ALL เป็นส่วนหนึ่งของ CP ALL ภูมิใจหรือไม่ ถ้าไม่ภูมิใจ ก็ต้องอยู่นานพอที่จะให้ภูมิใจ ถ้าเราอยู่แล้วเราภูมิใจ เราก็ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานอย่างมีความภาคภูมิใจ ดังนั้นการที่เราถ่ายทอดคือ การถ่ายทอดว่า แต่ละรุ่นให้สอนต่อ ๆ ไป ที่บอกว่าให้เอา Gen Y อายุเยอะ ๆ ก็ให้เอาลงไปสอนทั่ว Gen Y อายุกลาง Gen Y ระดับเด็กที่สุด รวมทั้ง Gen Z ให้เข้าใจว่า CP ALL เป็นของประเทศชาตินะ เป็นของประชาชนทั้งหมด วันนี้ CP ALL มีบุคลากร 220,000 คน ถ้าปีคหน้าประชาชนได้รับความเดือดร้อน คือไม่ได้รับความสะดวก ที่จริงก็ยังไม่ใช่เรื่องใหญ่โต เพราะยังมีคู่แข่ง มีโซ่วหลายสามารถให้บริการได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ชาว CP ALL วันนี้รับทราบว่าตัวเองห้ามปิด

เพราะทุกวันนี้ Suppliers ส่งของให้ซีพีออล Suppliers เขามี Suppliers อีกทีนี่นะ แล้ว Supplies ของ Suppliers ก็ยังมี Suppliers อีกทีนะ แล้วก็เยอะแยะเลยที่ต้องติดต่อกับเกษตรกรทั้งหมด คำนวณเล่น ๆ นะ 9 ล้านกว่าคน หมายถึงว่า ครอบครัวเขา ครอบครัวหนึ่งเราคูณด้วย 3.2 คน คำนวณออกมาคร่าว ๆ 9 ล้านกว่าคน 1 ใน 7 ของประเทศ เราก็ต้องบอกกับทุกคนรับทราบว่าเขาเปิดไม่ได้ เพราะเราไม่ใช่ขายความสะดวกเท่านั้น แต่เรายังเป็นอาชีพของคน 9 ล้านกว่าคน คำนวณนั้นเราต้องไปทำให้น้อง ๆ รู้ว่าเวลานี้หลาย ๆ หน่วยงานในรัฐบาล เวลาจะมีอะไรรับส่วนที่จะต้องติดต่อกับมวลชน ทุก ๆ ภูมิภาค วิ่งเข้าหาเข่น และเข่นเราก็ยินดีรับใช้ส่วนรวม เช่น น้ำตาลขาด รัฐบาลไปวิ่งหาน้ำตาลจากโรงงาน ก็วิ่งหาเข่นว่าช่วยกระจายน้ำตาลด้วย

อาจารย์พิพรรณ : ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่าวัฒนธรรมองค์กรที่คุณก่อ พยายามสร้างก็คือทำให้ชาว CP ALL รู้สึกว่าตนเองเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เป็นส่วนหนึ่ง เป็นกำลังสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศ การตั้งคณะศิลปศาสตร์ ทำให้คุณก่อถึงคิดว่าภาษามีความสำคัญ จำได้ว่าเคยเจอคุณก่อก่อนหน้าที่จะมา join กับ CP ALL คุณก่อให้มาช่วยเรื่องของสาขาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ อยากรู้ว่าทำไมคุณก่ออยากให้มีคณะศิลปศาสตร์ ตั้งคณะภาษา ทำไมไม่เป็นอย่างอื่น

คุณก่อศักดิ์ : ภาษาคือสิ่งที่มนุษย์สื่อสารหากัน สื่อถูกต้อง สื่อเป็นไหม ข้อความครบถ้วนไหม ข้อความชัดเจนไหม กะทัดรัดไหม ตรงนี้ ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ปากเป็นเอก พูดให้ได้ปัญหาก็กได้ พูดให้ดี สร้างสรรค์ก็ได้ เรื่องการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมชอบเจอกับหลาย ๆ คน ก็อธิบายให้เขาฟังว่าถ้าคุณถูกถามว่าบ้านอยู่ไกลแค่ไหน ไปตอบเขาว่าไกลครับ บ้านผมไกลครับ อันนี้เป็นตอบแบบ subjective เอาแต่ความเชื่อของตนเองว่ามันไกล แต่ถ้าพูดให้รู้เรื่องว่าวัน ๆ นึง ขึ้นเข้ามาขบถครึ่งโมงนึง มาถึงที่ทำงาน อันนี้ผมพอรู้เรื่องมากขึ้น แต่ถ้าบอกว่าบ้านอยู่ห่างจากกรุงเทพไป 10 กิโลเมตร อย่างนี้ก็ชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นรูปธรรม เป็น objective ผมคิดว่าการใช้ภาษาให้เป็น เป็นเรื่องจำเป็น คณะศิลปศาสตร์คือการใช้ภาษาให้เป็น การใช้ชีวิตอย่างมีศิลปะ ผมเมื่อกี้ก็เปรย ๆ ว่า จะมีอะไรแปลก ๆ จะเล่าให้พวกเราฟัง

ช่วงมัธยม มีครูคนนึงบอกว่าโลกเจริญขึ้นเพราะความขี้เกียจก็จริงไหมละครับ เพราะเราขี้เกียจเราไม่ต้องการทำงานมาก ๆ ทำงานแล้วได้ผลน้อย เราจึงต้องหาทางทำงานให้น้อย และได้ผลมาก ๆ เอาง่าย ๆ เลย ผมเด็ก ๆ ตอนประถมช่วยแม่ตัดเตา ตัดเตาหมายถึงว่าเอาถ่านไฟ เอาคีบไต้เอ๋ย มันต้องช่วย ๆ กัน ตัดเตา แล้วแม่ก็ต้องหุงข้าว 3 มื้อ แทบจะมือชนมือ หุงข้าวเสร็จ ทานกันเสร็จ หม้อคั่ว ข้าวผัด แล้วคุณแม่จะเอาเวลาไปพัฒนาตัวเองยังงี้ แต่หลังจากนั้นก็เกิดแก๊ส เห็นไหมครับ เรามีเตาแก๊ส ใช้น้ำทีเดียว สามารถเอาอะไรมาทำอาหารได้ อย่างนั้นผมก็เลยเห็นชัดว่าโลกเจริญขึ้นเพราะความขี้เกียจ เพราะความสามารถในการทำงานให้น้อย และได้ผลมาก ๆ ตรงนี้แหละ ในชีวิตประจำวัน ถ้าเราทำอะไรให้น้อย ๆ แล้วได้ผลมาก ๆ ก็ทำให้คล่องคือ ก็ต้องมี Skill มี Simplify อันนี้เป็นศิลปะทั้งนั้นเลย ในชีวิตประจำวันเรามีศิลปะเยอะแยะ

อาจารย์เกรรินทร์ : แล้วอย่างนี้จะ คุณก่อจะแฮร์รี่ได้ไหมคะ Skill อะไรที่คุณก่อเห็นว่าจำเป็นต่อคนในปัจจุบัน ในยุคนี้ที่จำเป็นต้องมี เพื่อเด็ก ๆ จะได้เตรียมตัวไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นการทำงานในอนาคต เขาต้องมี Skill อะไรบ้าง

อาจารย์พิพรรณ : Skill ที่จำเป็นที่สุด เบื้องแรกที่บัณฑิตที่จบออกไป หรือบางทีไม่จำเป็นต้องเรียนจบก็ได้ เพราะเมื่อที่ คุณก่อพูดถึงเรื่องว่าคุณก่อเองก็ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ตั้งแต่วัยเป็นนักศึกษาอยู่เพราะฉะนั้นมันจะต้องมี Skill บางอย่างที่ทำให้คุณ Success ได้ ต้องมีในการทำงาน ไม่ว่าคนจะเรียนจบ หรือเรียนไม่จบก็ตาม

คุณก้องศักดิ์ : Skill การเข้ากับคน เพราะจากเมื่อกี้ว่าการพูดการจา ให้ได้ใจความ กะทัดรัด แล้วก็ Effective แล้วก็ต้องเข้ากับคน คนจะประสบความสำเร็จต้องมีเพื่อนเยอะ ต้องมีคนอยากร่วมมือกับเรา ต้องการสนับสนุนงานเรา แต่แน่นอนนะครับ Skill ของการที่จะได้อย่างนี้ คุณต้องไปช่วยคนอื่นก่อน คุณต้องทำอะไรให้คนอื่น คุณก็จะมีเพื่อน กับ Skill การเข้าสังคม การเข้าสังคมไม่ใช่ไปดริ้งค์กัน การเข้าสังคมคือ ฝังเป็น ผูดเป็น ก็มีเรื่องแซวกันว่าเราฝึกพูด 3 ปี อายุตั้งแต่เกิดจนถึง 3 ปี แล้วก็พูดกับพ่อแม่รู้เรื่องแล้ว แต่เราต้องฝึกถึง 50 ปี ถึงจะฝังคนอื่นเป็น

อาจารย์ทิพวรรณ : 😊 บวกที่ 50 ปียังฝังคนอื่นไม่รู้เรื่องเลย

คุณก้องศักดิ์ : 😊 ไม่ใช่ ไม่รู้เรื่อง คือ ไม่อดทนฝัง แล้วก็จับใจความที่เขาพูด เมื่อกี้เราบอกกันว่าเราต้องพูดให้คนอื่นเข้าใจเรา แต่ตอนนี้เราต้องฝึก Skill การฝังด้วย ฝังว่าเขาพูดเรื่องอะไร ผูดแล้วครบถ้วนไหม ผูดแล้วบางจุดยังไม่เรียบร้อย ไม่ชัดเจน ก็ต้องถามกัน เพื่อให้เราเข้าใจว่าเขาอยากพูดอะไร เพราะฉะนั้นคือ Communication Tools จำเป็นมาก ไม่ใช่พูดเก่งอย่างเดียวต้องฝังเก่งด้วย เพราะฉะนั้น Skill การเข้าสังคมก็คืออย่างนี้ ช่วยคนเป็น ฝังคนเป็น แล้วก็พูดกับคนรู้เรื่อง

อาจารย์ทิพวรรณ : ก็แปลว่า Skill ก็คือ EQ นั่นเองถูกไหมคะ ให้เรามี EQ เพื่อที่จะเข้ากับผู้อื่นได้

คุณก้องศักดิ์ : ไม่เชิง EQ เป็นเรื่องของการเข้าใจอารมณ์ตัวเอง เข้าใจอารมณ์ของคนอื่น แล้วก็เข้าใจอารมณ์ตัวเอง หักห้ามใจตัวเองได้ ตรงนี้มันเป็นอีกแบบนึง อีกเรื่องนึง การ Communicate กับคนมันยังไม่ถึงขั้น EQ อย่างมากก็อยู่ที่ระดับ IQ

อาจารย์ทิพวรรณ : ค่ะนั่นการสื่อสารให้เข้าใจ แล้วก็พูดกับคนให้รู้เรื่องเป็น Skill เบื้องแรกที่เราทุกคนต้องมี

อาจารย์เกรียงไกร : ที่คุณก้องบอกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ระหว่างที่นอกจากฝังเป็น ใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อน กิจกรรมที่เด็ก ๆ สมัยนี้ควรจะทำ มีอะไรที่คุณก้องจะแนะนำเด็ก ๆ เป็นพิเศษไหมคะ ว่ามีกิจกรรมอะไรทำแล้วพัฒนาตัวเอง พัฒนา Skill เพิ่มเพื่อนได้

คุณก้องศักดิ์ : 4 ปีมาแล้ว ที่ทางเราได้จัดการอบรม AI ให้กับเด็กไทย คนที่ช่วยอบรมก็มีบริษัทต่าง ๆ แล้วเรายังได้ไปเจออาจารย์ด้านนี้จาก Singapore National U แล้วก็เชิญอาจารย์จากไต้หวัน อาจารย์จากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง แล้วเราก็ได้ไปชวนเด็กม.ปลาย คัดจากทั่วประเทศ 40 คน ในตอนนั้นไม่มี Covid เราให้เขาอน 3 คืน 4 วัน มาเรียน และต้องทำกิจกรรมด้วย ข้อแม้ก็คือ ทุกกลางคืนต้องเรียนหมอล้อมกับเด็กที่เป็นครูโกะอายุ 8 ขวบ 10 ขวบ มาสอนพี่มัธยมปลาย เขาซ็อก ซ็อกอะไรต้องมาเรียนกับเด็ก 8 ขวบ แล้วเราให้กระดานฝึกซ้อม กระดานเล็ก ๆ ยังไม่ใช่กระดานใหญ่ เขานึกว่าเตี้ยเออะ แป๊บเดียวเขาจะปราบเด็กได้ ปรากฏว่า 3 คืน ไม่มีชนะแม้แต่กระดานเดียว บางคนบ่นกันว่าแพ้อันหัวร้อน อีกป็นึงก็มีเด็กมัธยมปลายมาอีกหนึ่งรุ่น รุ่นแรกที่แพ้เด็ก 8 ขวบ ไปฝึกมานะ แต่อาจจะไม่ได้ฝึกกับครูโกะอย่างถูกต้อง ก็มาขอแก้มือกับเด็ก 8 ขวบ ปรากฏว่าเด็กเนื่องจากมาเยอะ ตั้งแต่คนมาเรียน มีตั้งแต่ปีใหม่ กับกลุ่มเก่า เพราะฉะนั้นเด็กเราก็มีจำนวนคนน้อย เด็กก็เลยต่อพี่ ๆ หนึ่งต่อสิบกระดาน

อาจารย์ทิพวรรณ : โอว! หมายถึงเด็ก 8 ขวบ

คุณก้องศักดิ์ : 😊 ใช่ แต่ตอนนี้เด็ก 9 ขวบแล้ว เติบโตมากโดย เติบโตที่กระดานของพี่คนแรก เอาเมื่อก่อนบ๊อง เติบโตไปหาคนที่สองบ๊อง เติบโตไปคนที่สามบ๊อง สิบคนนั้นแพ้อย่างหมดรูป สรุปก็คือว่า เราทำให้เด็กเก่งเหล่านี้ ที่เรียนเก่งตั้งแต่เด็กจนเรียนมัธยม แล้วเราก็คัดเขามาอย่างนี้ เราทำให้เขารู้จักคำว่าแพ้ นี่เป็นเรื่องสำคัญมากต่อชีวิตของเขา ถ้าเขาไม่รู้จักคำว่าแพ้ ถ้าเขาเรียนถึงปริญญาตรี โท เอก แล้วก็ไปพบอุปสรรค ไปล้มเหลวบางเรื่อง บางคนฆ่าตัวตาย เพราะอัตตาความรู้สึกที่รับไม่ได้ อย่างนั้น ที่ตัวเองพลาด หรือตัวเองทำไม่ได้ สิ่งที่เราทำให้ก็คือ EQ เด็กทั้งสองปี ต่อมาก็สามปี สี่ปี สิ่งที่เราให้เขาไม่ใช่ความรู้ AI เท่านั้น เราทำให้เขารู้จักแพ้ ซึ่งชีวิตของเขาจะไม่กลัวการแพ้อีกแล้ว

อาจารย์เกวรินทร์ : แปะแล้วมีภูมินะคะ

คุณก้องศักดิ์ : ผมยังแปะทุกวันเลยนะ

อาจารย์ทิพวรรณ : จริงหรือคะ แปะใคร

คุณก้องศักดิ์ : ผมชอบเอาลูกศิษย์ที่ผมสอนมากล่อมมา 30 ปีนะ ลูกศิษย์เหล่านี้เก่งกว่าผมมีสัก 30 คน ผมชอบเรียกพวกนี้มาเล่นชนะผม

อาจารย์ทิพวรรณ : แล้วเขาชนะหรือคะ

คุณก้องศักดิ์ : 😊 ชนะผมบ่อย 10 กระดาน ผมอาจจะชนะสัก 2 กระดาน

อาจารย์ทิพวรรณ : คุณก้อง ต่อให้รีเปล่าคะ

คุณก้องศักดิ์ : ไม่ต่อ ๆ เขาต่อผม ต่างคนต่างเล่นเสมอ ผมแปะมาก ๆ แต่ผมแปะทุกวัน ผมก็เลยคิดว่าตัวเองเป็นคนไม่มีอัธยาศัยหรือว่าอัธยาศัยน้อยมาก เพราะผมซ้อมทุกวัน แล้วแปะทุกวัน

อาจารย์ทิพวรรณ : อันนี้น่าสนใจมาก เพราะเมื่อถึงบอกว่าต้องเข้ากับคนอื่นได้นะ สื่อสารให้เป็น แล้วต้องแปะให้เป็นด้วย อันนี้น่าสนใจ แต่จริงนะคะ พอแปะไม่เป็นแล้วรู้สึก อัธยาศัยมันจะพุ่งตลอดเวลา

คุณก้องศักดิ์ : ยิ่งอันตราย ถ้าหากอายุสี่สิบกว่า ห้าสิบกว่า แล้วมีความสำเร็จในหน้าที่การงาน อาจจะมีบริษัทที่ประสบความสำเร็จ มีเงินเป็นพันล้าน ไม่ทราบนะ ผมเห็นมามากแล้ว ที่อัธยาศัยสูง และไม่น่ารักเลย

อาจารย์เกวรินทร์ : คุณก้องเองก็เคยผ่านการแปะมาเยอะ ๆ อย่างนี้ คุณก้องมีวิธีการจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกของตนเองอย่างไร เมื่อก่อน ตอนนี้น่าจะมีวิธีเยอะแล้วนะคะ อยากให้แนะนำเด็ก ๆ

คุณก้องศักดิ์ : เพอิณผมตั้งแต่ 4 ขวบ ผมก็เล่นหมากล้อม ผมก็ย่อมมีแพ้มีชนะ แล้วพอถึง 26 ผมก็มาฝึกหมากล้อมอย่างจริงจัง เรียนรู้ถึง คนนี้ คนนั้น แล้วก็คนเก่งของผม คนเหล่านี้ก็เคยแปะมาเยอะแยะทั้งนั้น เราจึงมองการแพ้เป็นเรื่องธรรมดา

อาจารย์ทิพวรรณ : เหมือนกับว่าแปะซ้ำ ๆ แล้วทำซ้ำ ๆ ให้มันเป็นเรื่องปกติ

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ครับ

อาจารย์ทิพวรรณ : แต่ว่ามันต้องมีแน่นอนเลยนะคะว่าครั้งแรกพอแปะปั๊บ แล้วรู้สึก.....

อาจารย์เกวรินทร์ : เสียใจ

อาจารย์ทิพวรรณ : แล้วทราบว่าคุณก้องเก่งมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน เรื่องอะไรก็แล้วแต่ แปะแรก ๆ ครั้งแรก ๆ Feeling ยังจำได้ไหมว่าเป็นยังไง แล้วก็ทำยังไงถึงจะให้ตัวเอง Calm Down ลง

อาจารย์เกวรินทร์ : ข้ามผ่าน.....

อาจารย์ทิพวรรณ : เพราะว่าตอนนั้นนะเด็กของเรามีเยอะนะ คนที่อัธยาศัยสูง คือแปะแล้วจะหงุดหงิด ควบคุมตัวเองไม่ได้อะไรอย่างนี้ค่ะ เพื่อว่าเด็ก ๆ ฝึกอยู่จะได้เป็นประโยชน์

คุณก้องศักดิ์ : เอามาเรียนหมากล้อม ให้แม่ทุกวัน ก็จะไม่เคยกับการแพ้ เล่นกีฬา ถึงว่าทำไมบอกว่ากีฬาเป็นเรื่องดี เพราะกีฬาที่รู้จักแพ้รู้ชนะ แต่กีฬาเนี่ยะกว่าคุณจะไปแข่งบาส แข่งอย่างอื่นนั้น นาน ๆ ครั้ง แต่คุณเล่นหมากล้อม หรือเล่นหมากล้อมเนี่ยะ คุณแพ้ได้ทุกวัน แต่หมากล้อม มีข้อดีกว่าหมากล้อม หมากล้อมคือ หนึ่งสนามรบ แต่หมากล้อม เท่ากับเล่นพร้อมกันเลย 6 - 7 สนามรบ แล้วสนามรบเนี่ยจะกระเือกต่อกัน การวางแผนจะต้องคอยปรับแผนตลอด หมากล้อมคุณทุ่มเต็มที่จนชนะแล้วก็ปัดจาก แต่บนกระดานหมากล้อมคุณชนะสนามรบนี้ คุณอาจจะเสียสนามรบอื่น จากที่คุณชนะสนามรบนี้ กระเือกไปถูกสนามรบอื่นที่คุณได้ คุณจะต้องจ่าย คุณอาจจะทุ่มเต็มที่ที่จะชนะสนามรบนี้ คุณชนะนะ เพราะคุณทุ่มเต็มที่ คุณก็ใส่เม็คไว้เยอะ ๆ ไว้สนามรบนี้ เม็คคุณไปอยู่สนามรบอื่นน้อยลง เพราะฉะนั้นการที่คุณชนะสนามรบนี้เป็นต้นเหตุของการที่คุณแพ้หลายสนาม จึงพูดกันว่า **"ชนะสนามรบ แต่แพ้สงคราม"**

อาจารย์พิพวรรณ : ตัวอย่างนั้น ที่คุณก้องดำเนินชีวิต ณ ปัจจุบัน แล้วก็ทำงานเป็นอย่างนี้ Success ขนาดนี้เนี่ยะ เป็นเพราะ หมากล้อมด้วยหรือเปล่าคะ

คุณก้องศักดิ์ : 😊 น่าจะมีส่วนนะ แต่พูดมากไม่ได้ เคี้ยวเหมือนกับโฆษณาตัวเอง

อาจารย์พิพวรรณ : พูดได้ค่ะ 😊

คุณก้องศักดิ์ : น่าจะมีส่วนนะ อยู่บ้านก็รู้จักแพ้เมีย

อาจารย์พิพวรรณ : แพ้จริงหรือคะ 😊

คุณก้องศักดิ์ : 😊 แพ้จริงหรือไม่จริงเราต้องถามแม่

อาจารย์พิพวรรณ : แต่ที่ว่าแพ้ภรรยา คงไม่ใช่เรื่องโกหกโหมคะ คงไม่ได้เป็นเพราะเรื่องโกหกแน่นอน แอ่วว่า หรือว่าเป็นส่วนหนึ่งคะ

คุณก้องศักดิ์ : ไม่หรอก อยู่ในชีวิตประจำวันก็ต้องอยู่อย่างมีศิลปะ ใช้ไหม เขาบอกว่าการเมืองเริ่มที่ใครรู้ไหมครับ

อาจารย์พิพวรรณและอาจารย์เกวรินทร์ : ที่บ้าน

คุณก้องศักดิ์ : เริ่มตั้งแต่มีสองคน ใครอย่ายอมใคร

อาจารย์เกวรินทร์ : แต่อย่างที่คุณก้องเล่ามาเมื่อกี้ก็คือนอกจากเวลาเราแพ้แล้วเนี่ยะ เราต้องกลับมาพิจารณาตัวเองด้วยเหมือนกัน

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ครับ

อาจารย์เกวรินทร์ : ว่าเราพลาดตรงไหน เราผิดตรงไหน เพื่อที่เราจะได้พัฒนาไปต่อ หรือว่าแก้จุดบอดของเราให้มันดีขึ้น ถูกไหมคะ

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ ก็คือหมากล้อมเนี่ยะและเป็นเกมที่เล่นแล้วสามารถกลับมาวางแผนใหม่อีกครั้งนึง ว่าจุดไหนที่เราเล่นไม่ถูกต้อง เล่นเกินไป อย่างนั้นการ Review เกมก็มีส่วนสำคัญ อย่างนี้ว่าการ Review ครั้งเดียว ก็จะแก้จุดอ่อนได้นะ ต้องแพ้แล้วแพ้อีก

อาจารย์เกวรินทร์ : เปรียบได้กับการใช้ชีวิต การทำธุรกิจ แล้วก็การทำงานเลยจริง ๆ

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ ! ไม่ใช่พอเรียนรู้ครั้งเดียว ก็จะไม่ผิดอีกแล้ว ก็ไม่ใช่เนะ ต้องเรียนรู้อีก แพ้แล้วแพ้อีก จนกว่าจะแก้ได้

อาจารย์เกวรินทร์ : ตัวอย่างนั้นก็คือเปรียบได้กับการใช้ชีวิตของเรา การเรียนของเราด้วยเช่นกัน วันนี้พลาด ไม่ได้แปลว่าจะพลาดตลอดไป เพราะฉะนั้นล้มแล้วก็ลุกใหม่ได้ทุกครั้งนะเด็ก ๆ

คุณก่อกศักดิ์ : อยากให้เล่นเกมหมากล้อม ทำไมผมถึงเอามาเผยแพร่ให้คนไทย ใช้เวลาถึง 30 ปี ตั้งแต่ผมทำเซเว่น จนอยู่ตัว พอมีเวลาผมก็ไปสอนมหาวิทยาลัย ผมไปสอนครั้งแรกก็คือ เกษตร จนวันนี้เรามี 23 มหาวิทยาลัยที่มีหน่วยกิตของหมากล้อม

อาจารย์ทิพวรรณ : ที่นี้ก็มี ที่ PIM ก็เป็นหนึ่งในวิชาที่ให้นักศึกษาเรียน

อาจารย์เกวรินทร์ : แล้วก็มีไปแข่งกันด้วย

อาจารย์ทิพวรรณ : ใช่ ๆ แข่งด้วย

อาจารย์เกวรินทร์ : ค่ะ จากที่คุณก่อกพูดแรก ๆ เลยนะคะการทำงานต้องทำอย่างมีความสุข ความสุขในการทำงานของคุณก่อก คืออะไรคะ

คุณก่อกศักดิ์ : อยู่กับเพื่อน แล้วก็เพื่อนรอบตัวถ้าเขามีปัญหา เราควรจะรู้ มี EQ คอยสังเกต ถ้ามีอะไรที่ช่วยเขาได้ เราก็จะช่วย ถ้าคนรอบเรายิ้มแย้มทุกคน เราก็ยิ้มแย้มด้วย แต่ถ้ารอบตัวมีคนหน้ามู้ย ๆ อยู่ ที่คนเนี่ยะ บรรยากาศมันเสีย แต่แน่นอน EQ คือเราควรจะไปช่วยเขา ทั้งความสุขความภูมิใจก็คือ เราได้อยู่กับเพื่อน ๆ ร่วมกันทำงาน ร่วมพัฒนาไปด้วยกัน เราต้องทำงานอย่าง Teamwork ถ้าเก่งคนเดียว มันไม่ใช่เก่งคนเดียว เช่น ทาซานจะมีความสำเร็จไหม ถ้าทาซานอยู่ในป่า มีเพื่อนเป็นลิง เป็นเสือ

อาจารย์ทิพวรรณ : ไม่มีความสำเร็จค่ะ

คุณก่อกศักดิ์ : ไม่มีความสำเร็จ เพราะฉะนั้นต้องสำเร็จในหมู่คน แต่ความสำเร็จนั้นต้องมาจากหมู่คณะ ต้องร่วมมือกันทำงานเป็นหมู่คณะ เวลาดีใจก็ดีใจไปด้วยกัน

อาจารย์ทิพวรรณ : พูดถึงความดีใจ คุณก่อกดีใจที่สุดคืออะไรคะ มีไหมคะ หรือว่าดีใจตลอด เพราะดูเป็นคนที่มีความสุขมาก

คุณก่อกศักดิ์ : ดีใจตลอด ไม่มีดีใจมาก วันนั้นดีใจมาก บางทีบางอย่างเรื่องดีใจ เช่น จบตรี วิชานี้ได้เอ มันทันทีคุณไปแล้ว ก็ดีใจได้ทุกวัน ยังไม่มีอะไรที่ทำให้เราดีใจมาก มันก็ไม่ใช่ เพราะเราก็ต้องมีชีวิตอยู่ต่อไป

อาจารย์เกวรินทร์ : ถ้าอย่างนั้นเราเปลี่ยนจากความดีใจ เป็นความประทับใจดีกว่าค่ะ ตั้งแต่ทำงานมา หรือว่าเล่นโกะก็ได้ค่ะ คุณก่อกมีความประทับใจอะไร

คุณก่อกศักดิ์ : อ้อ ได้ครั้งแรก

อาจารย์เกวรินทร์ : อ้อ ได้ครั้งแรก ความรู้สึกนั้นนั่นเอง เป็นอย่างไรค่ะ

คุณก่อกศักดิ์ : ทุกคนที่เล่นโกะเนี่ยะ สิ่งที่เราปรารถนาของเขาก็คือต้องได้คั้ง ได้คั้ง คือครูโกะ เป็นครูคนอื่นได้

อาจารย์ทิพวรรณ : อ้อ จริง ๆ คือประทับใจมากกว่าการได้ตำแหน่งบริหารในองค์กรที่ใหญ่ ๆ เลยหรือคะ การได้คั้งของหมากล้อมเนี่ยะ

คุณก่อกศักดิ์ : แน่นอนสิ มันเป็นเรื่องที่คุณรัก แล้วคุณก็ปรารถนานานมากแล้วว่า คุณจะได้คั้ง ในที่สุดเราก็ฝึก จนตัวเองก็สอบจนได้คั้ง

อาจารย์เกวรินทร์ : อืม ! ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่นนะคะ

คุณก่อดักดี : เพื่อน เช่น คุณวิเชียร วันที่เขาสอบได้ 8 คิว 8 คิว คือความสำเร็จเบื้องต้น เท่ากับสอบได้ประถม วันนั้นเขาดีใจ ๗๐ ๗๐ กับที่เขาสอบเข้าปริญญโท

อาจารย์ทิพวรรณ : เพราะว่ายากมากใช้ไหมคะ

คุณก่อดักดี : นั้นระดับ 8 คิวนะ แล้วก็ 7 6 5 4 3 2 1 ถ้าได้ 1 คิว แปลว่าจบมหาวิทยาลัยของหมากล่อม แล้วก็สอบ 1 คิว ให้ได้เป็นครูโกะ

อาจารย์ทิพวรรณ : แปลว่าได้ 1 คิวขึ้นไป เป็นครูโกะได้

คุณก่อดักดี : ใช่ครับ

อาจารย์ทิพวรรณ : Keyword ที่น่าสนใจคือคำว่า "ครู" ดูเหมือนคุณก่อดักดีสนใจคำว่าครู และชอบคำว่าครู เพราะคุณก่อดักดีทำกิจกรรมแล้วก็ทำโครงการที่ส่งเสริม อย่างเช่น ขึ้นชมครูชัชวาลย์ อยากถามว่าอะไรคือ แรงบันดาลใจให้คุณก่อดักดีมาทำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครู หรือว่าการสร้างคนให้เป็นครู นอกจากอะไร แล้วคือเหตุผลด้วยนะคะว่าทำไมด้วย

คุณก่อดักดี : ก็ครูคือหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ ครูไม่ใช่มาแค่มีเงินเดือนเพื่อสอนเด็กให้อ่านหนังสือเป็น ไม่ใช่แค่นั้น ครูคือคนที่ต้องดูแลให้ลูกศิษย์เป็นคนดีด้วย มีความรู้แล้วเป็นคนดี นั่นก็หมายความว่าสังคมมนุษย์เราก็จะสืบต่อกันต่อไปทั่วคนเก่งและคนดี ดังนั้นหน้าที่ครูจึงเป็นหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์

อาจารย์ทิพวรรณ : ถ้าอย่างนั้นความสุขของคุณก่อดักดี เราไปรอยหัวเอาที่ในนี้บอกว่า ที่สุดแห่งความสุขของชายชื่อ "ก่อดักดี ไชยธรมีศักดิ์" กระบี่มือหนึ่งของ CP ALL นอกจากเล่นโกะแล้วเนี่ยะ ก็น่าจะเป็นครูใช้ไหมคะ ความเป็นครูไหมคะ

คุณก่อดักดี : แต่ผมไม่ได้มีอาชีพครูนะ

อาจารย์ทิพวรรณ : แต่สิ่งที่คุณก่อดักดีทำนี่คือเป็นครูเลยนะคะ คุณก่อดักดีสอนพนักงาน สอนพวกเรา คือเป็นคุณครูจริง ๆ ถือว่าครูเป็นความสุขอันหนึ่งของคุณก่อดักดีใช้ไหมคะ

คุณก่อดักดี : ใช่ครับ

อาจารย์ทิพวรรณ : อย่างนั้นคณะฯ ต้องจ้องคุณก่อดักดีเป็นครูสอนหมากล่อมแล้ว นี่ Live สด ทั่วประเทศ และทั่วโลกนะคะ คุณก่อดักดี มีพยานว่าคุณก่อดักดีจะมาสอนโกะให้กับคณะศิลปศาสตร์

คุณก่อดักดี : ได้ ๆ เพราะเมื่อวานเพิ่งไปสอนที่กองบัญชาการสอบสวนกลาง ตำรวจสอบสวนกลาง เขาก็สนใจจะเรียนโกะ เราต้องไปอธิบายว่าปรัชญาหมากล่อมอยู่ที่ไหน เรียนแล้วได้อะไร ถ้าจะให้ผมมาสอน ก็ยินดีมาก

อาจารย์ทิพวรรณ : ขอบพระคุณล่วงหน้าคะ

คุณก่อดักดี : จริง ๆ แล้ว ปรัชญาโทภาคาภาษาอังกฤษทุกกลุ่มก็จะให้ผมไปสอน แต่ต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ

อาจารย์ทิพวรรณ : สบายอยู่แล้วคะคุณก่อดักดี ถ้าอย่างนั้นปรัชญาของหมากล่อมอยู่ตรงไหนหรือคะ หยอกไว้วันนึงคะ คุณก่อดักดี

คุณก่อดักดี : รู้จักตนเอง รู้จักแพ้ คนที่เรียนโกะ ผมบอกพ่อแม่ว่าผมไม่ได้สอนลูกคุณให้เป็นผู้ชนะ ผมสอนให้ลูกคุณเป็นผู้ไม่แพ้ ไม่แพ้ในชีวิต แพ้กระดานโกะได้เป็นสิบ ๆ กระดานได้ต่ออาทิตย์ แพ้แล้วแพ้อีกก็จะได้เป็นคนที่มีการตื่นตระหนกที่ตัวเองแพ้ด้วยนะ ตนเองไม่ใช่คนที่ทำอะไรทุกอย่าง ได้เรียนรู้ต้องมีเพื่อน มีสังคม มี Teamwork ถ้าเก่งกระบี่มือเดียวไม่ดีหรอก

อาจารย์พิพวรรณ : แต่ เราใช้กระบี่มือหนึ่งในคำโปรยนะคะ แปลว่าต้องมีพวกพ้องค่ะ แต่เป็นหนึ่งในพวกพ้องนั้น

คุณก้องศักดิ์ : อันนั้นก็จริงกระบี่มือหนึ่ง ตอนนี้ลูกศิษย์เก่งกว่าผมตั้ง 30 คน

อาจารย์พิพวรรณ : ก็เป็นครูที่ปั้นกระบี่มือหนึ่ง แล้วก็ปั้นมือรอง ๆ ให้เก่งขึ้นไฉน

อาจารย์เกวรินทร์ : คุณก้องคะ คุณก้องบอกว่าเราต้องรู้จักคบเพื่อน *คุณก้องแนะนำเด็ก ๆ ได้ไหมคะว่าเราจะเลือกคบเพื่อนอย่างไรดี* ที่จริงเป็นคำถามที่ง่ายมาก คุณก้องอาจจะว่าตามใจทำใจ แต่*ว่าเด็ก ๆ ควรจะเลือกคบเพื่อนแบบไหน อย่างไรดี*

คุณก้องศักดิ์ : *คบเพื่อน อย่าไปเอาเปรียบ แล้วคบเพื่อนต้องไม่กลัวเสียเปรียบ ใครมาเอาเปรียบเรา เราก็อย่าไปโกรธเขา ยกเว้นว่ามาเอาเปรียบเรา จนเราหมดตัว เราต้องป้องกันตัวเอง แต่ให้มีหลักเกณฑ์ชีวิตว่า อย่าคิดเอาเปรียบคนอื่น แล้วก็กลัวเสียเปรียบ เราเสียเปรียบคนจะรักเรา เราเอาเปรียบ มีแต่คนไม่ชอบเรา มันก็จะเป็นอุปสรรคความสำเร็จในชีวิต*

อาจารย์เกวรินทร์ : เหมือนยิ่งให้ยิ่งได้ ถูกไหมคะ

อาจารย์พิพวรรณ : Keyword สำคัญ คือ *"ยิ่งให้ ยิ่งได้"* ถูกไหมคะ

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ครับ ประมาณนั้นครับ

อาจารย์เกวรินทร์ : แล้วเวลาว่าง นอกจากเล่นโกะแล้วคะ คุณก้องยังทำอย่างอื่นอีกไหมคะ ยังสนใจทำอย่างอื่นอีกไหมคะ

คุณก้องศักดิ์ : อ่านหนังสือ

อาจารย์เกวรินทร์ : อ่า หนังสือประเภทไหนบ้างคะ คุณก้อง

คุณก้องศักดิ์ : หนังสือนิยาย แล้วก็.....

อาจารย์พิพวรรณ : นิยายกำลังภายในแน่เลย

คุณก้องศักดิ์ : ไม่ใช่แค่หนังสือกำลังภายใน เป็นหนังสือว่าด้วยยุทธการ ไม่จำเป็นต้องเป็นกำลังภายใน เป็นยุทธการ มันเข้าใจประวัติศาสตร์ แล้วก็มีการบรรยายชีวิตอยู่ในนั้นด้วย ผมจะไม่ยอมอ่านหนังสือเทคโนโลยีเลยนะ มันแห้งแล้ง ผมจะอ่านหนังสือที่มีคน ตั้งแต่วัยเด็กผมจะไม่ยอมอ่านหนังสือถ่ายรูป

อาจารย์พิพวรรณ : แปลว่าต้องเป็นอะไรที่เหมือนกับเป็นทางบ้าน Psychology ด้วย เหมือนมีเรื่องของเรามีปฏิสัมพันธ์ มีปรัชญา

คุณก้องศักดิ์ : ใช่ เรื่องของ Psychology มีปรัชญา ผมตั้งแต่ป.5 มั้ง ครูก็สอน ผมก็แอบเปิดฝาโต๊ะ ข้างในก็มีหนังสือกำลังภายในอ่าน 😊 ต้องเป็นนักอ่านนะ ต้องหัดเป็นนักอ่าน อ่านแล้วจะได้เรียนรู้จากคนที่เขาเขียน เพราะคนที่เขาเขียน เขาต้องผ่านโลกมา เราควรจะรู้ประสบการณ์ของคนอื่นมาก ๆ ๆ ไม่อย่างนั้นชีวิตเราเองผ่านประสบการณ์ก็มีจำกัด ต้องเป็นนักอ่าน

อาจารย์เกวรินทร์ : ก็ต้องเลือกอ่านด้วย ถูกไหมคะ ต้องเลือกอ่านด้วย

คุณก้องศักดิ์ : ใช่

ในระหว่างการสนทนานี้ นักศึกษาที่นั่งฟังอยู่ด้วย ได้ตามคำถาม ดังนี้

นายกอบกิจ คำภา ประธานนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ : ขออนุญาตสอบถามนะครับ เนื่องจากตอนนี้ผมก็มีผลงานเขียนหนังสือออกตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์อยู่บ้าง หนังสือเล่มนะครับ แต่ว่าอยากจะขอสอบถามเนื่องจากเราควรจะเป็นนักอ่านที่ดีใช่ไหมครับ แล้วถ้าหากว่าถ้าเราได้ไปเขียน เราควรเขียนอะไรออกไปให้ผู้อ่านได้รับสารบ้างครับ

คุณก่อกศักดิ์ : ก็ถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ ต้องผ่านการเรียนรู้จริง ๆ แล้วอยากจะถ่ายทอดออกไปให้คนอื่นได้เรียนรู้ด้วย ต้องเป็นเรื่องจริง ประสบการณ์จริง วิเคราะห์แล้ว ไม่ใช่อยู่ในคลิป ที่มั่วไปหมด เพราะบางทีในคลิปก็ไปทำลายคนอื่น เขียนก็เขียนแต่เรื่องที่มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน

อาจารย์เกวรินทร์ : วันนี้คุณก่อกก็ได้ให้ข้อคิดเราเยอะแยะ ทั้งเรื่องการใช้ชีวิต การทำงานเลย ที่นั่นนอกจากเด็ก ๆ แล้วคนทำงานอย่างเรา ๆ ค่ะคุณก่อก ณ ตอนนี้ ยังเป็นคุณครูด้วยแล้วค่ะ ความสำคัญ หน้าทีของครู อย่างที่คุณก่อกบอกมาว่าเราต้องสร้างเด็กให้เป็นคนดีของสังคม แล้วก็สอนให้มีคุณธรรม เราควรที่จะเป็นต้นแบบอย่างไรดี หมายความว่าเราควรสร้างคนอย่างไร

คุณก่อกศักดิ์ : คือถ้าเป็นครูที่ PIM ผมเชื่อว่าเป็นครูที่เสียสละ ไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น ที่อาทิทยีนึงสอนแต่ไม่ทิ้งชั่วโมง แล้วก็ไม่มีเวลาให้เด็ก เพราะไปทำ Research คือไปสอนมหาวิทยาลัยอื่น ถูกเชิญไปมหาวิทยาลัยอื่น จนไม่มีเวลาให้เด็ก ผมก็เชื่อว่าครูของเราที่เป็นผู้เสียสละ เด็กไม่มี Summer ครูก็พลอยไม่มี Summer ด้วย แล้วครูก็ยินดีทำงานอยู่ใน PIM ก็ต้องเป็นครูที่เสียสละอยู่แล้ว แล้วครูที่มีความปรารถนาดีต่อลูกศิษย์ ผมก็เชื่อว่ามันก็คือ เพราะถ้าบ๊วไม่ให้ครูของเราทำผิด เพราะว่าต้องอายุเด็ก

อาจารย์ทิพวรรณ : แปลว่าต้องทำงาน ให้ความรู้กับเด็ก หมายความว่าถ้าเราจะปั้นให้เขาเป็นคนดี ครูก็ต้องมีความดีอยู่ด้วย ต้องเป็นคนดีด้วย

อาจารย์เกวรินทร์ : ค่ะ แต่ทุกวันนี้เราก็เรียนรู้ไปพร้อมเด็กนะคะ

คุณก่อกศักดิ์ : ใช่ครับ ค่ะมากเลยครับ ผมเชื่อว่าเด็กที่ไปอยู่ตามหลาย ๆ บริษัท อย่างนั้นที่สุกพวกไฮเทค บริษัทพวกนี้จะรู้เร็วกว่าสถาบันการศึกษา เด็กเราไปเอาความรู้มา ก็มานั่งเล่าสู่กันฟัง อาจารย์ก็ฟัง รับด้วย อาจารย์ก็ต้องใจกว้าง ไม่ยึดตัวเองนะครับ เพราะฉะนั้นทุกวันนี้การศึกษาไม่ใช่เพียงแต่การสอนความรู้ เพราะความรู้บางครั้งเด็กจะรู้มากกว่าด้วยซ้ำ แต่ครูยังมีความสำคัญคือมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่า ต้องคอยติดตามดูทัศนคติของเด็ก ลูกศิษย์คนไหน ทำทางจะถูกทัศนคติไม่ถูกต้อง ก็ต้องหาทางอธิบายให้เขาฟัง เพราะฉะนั้นเราไม่ใช่เพียงแต่ครูที่สอนหนังสือแล้ว เราเหมือนพ่อแม่ที่เป็นห่วงลูก แล้วก็บ่อยครั้งที่พ่อแม่หวังครูมากกว่า เพราะว่าสอนลูก แล้วลูกจะดีหรือไม่ทราบเป็นยังไง ลูกศิษย์จะไม่ค่อยดีก็กับครู

อาจารย์เกวรินทร์ : ลูกศิษย์จะกลัวครู

อาจารย์ทิพวรรณ : มันมีคะแนนค่ะ 😊

คุณก่อกศักดิ์ : เพราะฉะนั้นการที่พ่อแม่เอาลูกมาเข้าสถาบันการศึกษา คือหวังอะไร คิดว่าพ่อแม่เขาหวังอะไร

อาจารย์เกวรินทร์ : ค่ะ ชอบคุณค่ะ

อาจารย์ทิพวรรณ : ปั้นให้ลูกเขาเป็นคนดีนะคะ นั่นคือสิ่งที่พ่อแม่หวังไว้จริง ๆ

อาจารย์เกวรินทร์ : หลังจากนี้เมื่อที่คุณก่อก บอกแล้วนะค่ะว่าเราต้องเก่ง ช่วยคนอื่นเป็น ฟังคนอื่นเป็น แล้วก็ทำงานเป็น แล้วก็มี EQ ที่ดีด้วย มีหลาย ๆ อย่างเลย ดังนั้นการที่เราจะทำงานต่อไปในอนาคตค่ะ สำหรับน้อง ๆ ที่กำลังเตรียมตัว เตรียมความพร้อม นอกจากสิ่งเหล่านี้ที่คุณก่อกพูดว่าฟังเป็น ช่วยคนอื่นเป็น มี EQ ที่ดีแล้ว คุณก่อกก็ยังมีเรื่องอื่นอีกไหมคะ ที่น้อง ๆ ควรจะมี

คุณก้องศักดิ์ : จะบอกทุกคนว่าทุกคนต้องการความสำเร็จใช้ไหม ทุกคนต้องการความสำเร็จ ยกตัวอย่างเรื่องทาสาน ไม่มี ความสำเร็จ เพราะไม่ได้อยู่ในหมู่คน เพราะฉะนั้นความสำเร็จเราวัดกันที่หมู่คน ไม่ใช่วัดที่เงินนะ วัดที่สังคมให้ความไว้วางใจ สมมติว่าเด็กสองคนจบจากที่เดียวกัน เด็กคนนึงเป็นคนน่ารัก ช่วยคนอื่นเป็น ทำงานไม่ผิดพลาด อีกสองอีกสามปีเขาก็ได้ ขึ้นตำแหน่ง แล้วก็ขึ้นอีก การขึ้นตำแหน่งคืออะไร ก็คือให้ดูแลทรัพยากรของสังคม ให้ดูแลคนมากขึ้น มีงบประมาณการใช้เงินมากขึ้น ความสำเร็จอยู่ตรงนี้ครับ สังคมมอบความไว้วางใจให้มีตำแหน่งสูงขึ้น มีความสำคัญมากขึ้น มีทรัพยากรให้เอาไปดำเนินงาน แต่เด็กอีกคนลูกคนรวย ไปไหนไม่สู้กับใคร คนไม่ชอบเขา เขาก็ไม่ชอบคน ผ่านไปอีกสี่ห้าปีเขาก็ไม่ได้ขึ้นตำแหน่งเลย เขาอาจจะรวยขึ้นเพราะปู่ตาย ยอมรับให้เยอะแยะ แต่มีเงินอย่างเดียว ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ความสำเร็จต้องวัดที่สังคม

อาจารย์ทิพวรรณ : การยอมรับ

คุณก้องศักดิ์ : การยอมรับ สังคมมอบหมายให้คุณมีโอกาสตำแหน่งสูงขึ้น ไม่ใช่ให้เงิน แต่หมายถึงการที่มากขึ้น ถ้าคุณรับตำแหน่งใหม่ ภาระใหม่ ถ้าคุณยังทำสำเร็จอีก สำเร็จเพราะอะไร เพราะลูกน้อง คนรอบข้าง ไม่ใช่เฉพาะฝ่ายตัวเอง ฝ่ายคนอื่นด้วย ทุกคนสนับสนุนงาน คุณก็ขึ้นได้อีก ถ้าความสำเร็จผมจะนิยามแบบนี้

อาจารย์เกรรินทร์ : ความสำเร็จต้องพัฒนาตนเอง ให้สังคมได้รับการไว้วางใจ แล้วก็ทำเพื่อช่วยเหลือคนอื่นต่อไปค่ะ

อาจารย์ทิพวรรณ : ความสำเร็จวัดที่การถูกยอมรับ ไม่ใช่ตัวเงิน อันนี้น่าสนใจ แต่เงินก็ยังเป็นปัจจัยอยู่เหมือนกัน เห็นคนรุ่นใหม่ ๆ อย่างเช่นปัจจุบันนี้.....

คุณก้องศักดิ์ : 😊 เงินไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่คุณไม่มีเงินก็ไม่ได้

อาจารย์ทิพวรรณ : ใช่ค่ะ เพราะอย่างมีลูกศิษย์ทำงานพักนึง แล้วก็ไปเอาแล้ว จะลาออกแล้ว หรือบางทีก็ไม่ทำงานแล้วก็ไปเล่น Bitcoin

คุณก้องศักดิ์ : เอาจ่าย ๆ คิดว่า คนบางคนสามารถมีอาชีพไปเล่นหุ้นทั้งวันทั้งคืน เขามีลูกน้องไหม

อาจารย์ทิพวรรณ : ไม่มี

คุณก้องศักดิ์ : เขาตัวคนเดียว มีเพื่อนสามสี่คน เขาอาจจะรวยพันล้าน แต่ไม่มีคน ไม่มีพวก วันนึงเขาเจอปัญหา ใครจะช่วยเหลือ ส่วนอีกคนนึงอาจจะไม่มีเงินเท่า แต่เขาสามารถสร้างบริษัทที่มีลูกน้อง 400 - 500 คน Culture อบอุ่น เขามีทีมงาน 400 - 500 คน กับคนที่รวยอย่างเดียว เล่นหุ้น เล่นทองค้าอย่างเดียว แต่เขาไม่มีคนเลย เขาไม่มีพลังเลย

อาจารย์ทิพวรรณ : **Keyword** อันนี้น่าสนใจ "ไม่มีพลัง"

คุณก้องศักดิ์ : อยู่ที่พลัง ไม่ใช่อยู่ที่ปัจจัยของพลังอันเดียว เงินเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งของพลัง

อาจารย์ทิพวรรณ : เรียนแล้วทำงาน แต่เงินไม่ใช่ประเด็นสำคัญนะค่ะ ถ้ามีอาจจะแค่พลังคนเดียว ไม่ใช่ทำให้เกิดพลังที่เป็นที่ยอมรับ การทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับอันนี้น่าสนใจมากกว่า

อาจารย์เกรรินทร์ : แล้วทีมก็สำคัญด้วย ต้องมีทีมที่ดีด้วย คุณก้องคะ ถ้าสมมติเราทำงานแล้วเจอทีมที่ดี แล้วก็ทีมที่ไม่ดีล่ะคะ เราจะจัดการทีมที่ไม่น่ารักอย่างไรดีคะ

คุณก้องศักดิ์ : ก็ต้องคอยสอน คอยปรับ จนเขารำคาญก็ลาออกไปเอง 😊

อาจารย์ทิพวรรณ : ชอบจังเลยตรงนี้

อาจารย์เกวรินทร์ : เพอญว่ามี Feedback จากลูกศิษย์เราหลายคน อย่างเช่นการทำงานเป็นทีม ทำงานเป็นกลุ่ม เจอเพื่อนไม่ทำงานบ้าง อะไรเนี่ยะคะ คุณก้อมีคำแนะนำให้กับเด็ก ๆ ไหมคะ

คุณก้องศักดิ์ : ทำใจ 😊

อาจารย์เกวรินทร์ : อ้อ ทำใจอย่างเดียวเลย

คุณก้องศักดิ์ : บอกแล้วว่าอย่ากลัวเสียเปรียบ อย่าเอาเปรียบใคร

อาจารย์เกวรินทร์ : ใครทำใครได้

คุณก้องศักดิ์ : คนที่เอาเปรียบเรานั้น เคี้ยวเขาจะเข็น แล้วก็ลอยไปเอง

อาจารย์เกวรินทร์ : คำนึงจงเชื่อมั่น มุ่งมั่น และตั้งใจทำสิ่งที่เราอยากจะทำต่อไปคะ

อาจารย์ทิพวรรณ : ทำใจมาก่อนนะ

อาจารย์เกวรินทร์ : ใช่คะ ได้คะ วันนี้เราก็ได้แบบว่าข้อคิดดี ๆ เรื่องราวดี ๆ มากมายเลยนะคะ

อาจารย์ทิพวรรณ : พี่ว่าพี่ได้อีกเยอะเลยนะ ที่สำคัญคือชอบคำว่า "พลัง" คำเมื่อกี้ที่บอกว่า พลัง แล้วก็ชอบเรื่องของ "การยอมรับ" นะคะ เรื่องของ "แพ้ให้เป็น"

อาจารย์เกวรินทร์ : แต่สิ่งที่เกวได้ เกวคิดว่าคือได้เรื่องของการที่คุณก้องบอกว่าการที่เราช่วยคน ไม่ใช่แค่ช่วย แบบคือเราทำงาน แต่เราช่วยแบบเป็นใจเมวมุมต่อไป

อาจารย์ทิพวรรณ : เป็นเครือข่าย

อาจารย์เกวรินทร์ : ได้ช่วยทุกคน แล้วเป็นถึงระดับประเทศชาติ อะไรแบบเนี่ยะคะ คือสิ่งที่แบบ Touching ค่ะ เพราะเราก็กำลังทำแบบนั้นกันอยู่

อาจารย์ทิพวรรณ : อีกสิ่งที่คุณก้องพูดน่าสนใจคือ "ยอมเสียเปรียบ" ทุกวันนี้ที่มันมีปัญหาคือไม่ยอมเสียเปรียบให้กันละกัน อันที่จริงการยอมเสียเปรียบเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก ไม่ได้หมายความว่าเรายอมเสียเปรียบแล้วเราแย่ แต่หมายความว่าเรายอมเสียเปรียบ เพื่อให้ตรงไหนมันเดินไปได้คะ

อาจารย์เกวรินทร์ : ที่สำคัญต้องแพ้ให้เป็น เมื่อแพ้เป็นเราจะได้พัฒนาจุดที่เราต้องพัฒนาต่อไป Keep Going ต่อไปนะคะ ได้เลยคะ

ในวาระครบรอบ 12 ปี ของคณะศิลปศาสตร์ คุณก้องเป็นเสมือนแม่ทัพ เป็นผู้ก่อตั้ง PIM ได้อย่างพรพให้กับ ชาว LA ที่มีอายุครบ 12 ขวบ ย่าง 13 ขวบดังนี้.....

ศิลปศาสตร์เป็นเรื่องสำคัญมาก มันไม่ใช่เป็นเพียงงานศิลปะ แต่มันเป็นศิลปะการใช้ชีวิต ศิลปะมีอยู่ทุกแห่งทุกหน เพราะฉะนั้นคณะนี้สำคัญมาก ๆ ไม่อยากบอกว่าสำคัญกว่าคนอื่นนะ ถ้าสามารถที่จะพัฒนา แล้วก็สร้างคนต่อไปคือ ศิลปศาสตร์

January 2022 ... P.24

ส่งความรัก...จาก

LA

Faculty of Liberal Arts

Happy Valentine's Day

Wishing harmony, health, satisfaction, and success for you and your family.

บรรณาธิการ

บรรณาธิการบริหาร

อาจารย์ทิพวรรณ อภิวันท์วรรัตน์ (คณบดีคณะศิลปศาสตร์)

กองบรรณาธิการภาพ / ข่าว

สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ / สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ /
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ /
ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา / ศูนย์อารยปัญญา /
คณะกรรมการเสริมสร้างภาพลักษณ์และสื่อสารองค์กรคณะศิลปศาสตร์

ผู้จัดทำ LA - Newsletter : พัชรี ศรีใส

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

ติดตามข่าวสาร ...

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

E-mail : liberal_arts@pim.ac.th

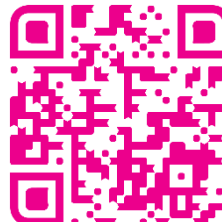
Telephone : 02-855-0960

Website LA :
<http://la.pim.ac.th>

Facebook Fan Page :
www.facebook.com/pim.LiberalArts

#TeamPIMLA

#TeamLA